

[Baunsgaard.]

principielt ønsker at give fortsættelseskasserne mulighed for fortsat at øve et sygeforsikringsarbejde, med hensyn til ydelsen af statstilskud gør forskel mellem fortsættelseskasserne og B-afdelingerne. For mig at se savner det en logisk begrundelse, at man vil give statstilskud til de — om man vil bruge det udtryk — bemidlede mennesker, der ligger over sygekassegrænsen, og som foretrækker at blive stående i en B-afdeling, medens mennesker, der har den samme økonomiske status, men som ønsker at stå i en fortsættelseskasse, ikke skal have statstilskud. Principielt mener jeg, at man ikke burde give statstilskud til nogen af dem, der ligger over sygekassegrænsen. Men ønsker man at give statstilskud til B-afdelingen, må det ud fra en logisk betragtning forekomme helt urimeligt, at man ikke også giver det til fortsættelseskassernes medlemmer.

Jeg kan heller ikke acceptere, at man ikke vil lade fortsættelseskassernes medlemmer komme ind under en sygelønsordning med statstilskud til en fjerdedel af udgifterne, således som tilfældet er for B-medlemmerne. Det forekommer mig som sagt ikke logisk begrundet at foretage denne forskelsbehandling, og i og for sig støder det mig ud fra en demokratisk vurdering, at man her vil forskelsbehandle en række i øvrigt økonomisk ligestillede medborgere. Jeg beklager derfor at måtte sige, at jeg ikke ser mig i stand til at stemme for det af flertallet under nr. 51 til § 37 tiltrådte ændringsforslag, men må stemme imod, og jeg skal meddele, at min partifælle, det ærede medlem hr. Slipsager indtager samme stilling. Skulle det være muligt mellem anden og tredje behandling at få ændret dette forhold, sådan at der bliver absolut ligestilling for dem, der ligger over sygekassegrænsen og ønsker at blive i fortsættelseskassen, og dem, der kommer i B-afdelingen, ja, da vil såvel det ærede medlem hr. Slipsager som jeg med glæde medvirke til den endelige gennemførelse af dette lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for det meget omfattende og meget grundige arbejde; over halvdelen af de stillede ændringsforslag har et enigt udvalg bag sig.

De ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. Ninn-Hansen taler om hasteforslag. Dertil vil jeg gerne svare, at lovforslaget må ses i sammenhæng med de 5 års forudgående arbejde i sygeforsikringskommissionen. Venstre og det konservative folkeparti har gennem deres repræsentanter i denne arbejdet med problemerne nu i 6 år, og der er ikke af det folketingsudvalg, der sidst har arbejdet med lovforslaget, fremført ét argument, som er forblevet ubesvaret. Oppositionspartierne har selv med ministeriets hjælp stillet en række ændringsforslag, der dækker deres opfattelse, og jeg går ud fra, at de står inde for de forslag, de har stillet.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen nævnte, at der var et par uafklarede problemer vedrørende lægerne og vedrørende administrationsudgifterne. Spørgsmålet om lægerne skal jeg senere vende tilbage til. Hvad angår administrationsudgifterne, måtte sygeforsikringskommissionen erkende, at man ikke havde forudsætninger for inden for rammerne af denne kommission at trænge til bunds i det felt, og folketingsudvalget har det ej heller. Derfor er der i betænkningen givet tilsagn om, at der ned sættes et 3 mands udvalg, udpeget af forvaltningsnævnet, til nærmere at gennemgå regnskaberne.

Når antallet af ændringsforslag er blevet så stort, skyldes det bl. a., at enhver realitetsændring trækker en halv snes formelle ændringer med sig. Det oprindelige lovforslag var klart og sammenhængende og med en langt bedre systematik end noget tidligere sygeforsikringsforslag, men jeg har søgt at imødekomme ethvert sagligt argument, og jeg er også gået med til rettelser, som set fra mit synspunkt måske ikke var strengt nødvendige, men på den anden side kunne betyde en forbedring. I øvrigt er der tradition for, at sygeforsikringsforslag undergår mange ændringer. Det forslag, som venstre fremsatte i 1927, det såkaldte nedskæringsforslag, havde kun 3 paragraffer, men til anden behandling var der stillet 28 ændringsforslag.

Det for mig afgørende er, at sigtelinjen holdes, kort udtrykt, at der bliver fri adgang til oprettelse af B-kasserne. Jeg har lagt mærke til, at intet medlem af venstre og intet medlem af det konservative folkeparti, ingen venstre- eller konservativ avis